

ZEVEN REGELS of minder.....	f1.75
Elken regel meer.....	= 25.
REGEL voor elke advertentie en herhaling....	= 35.

betrekking tot de voorzieningen, welke de Alambertske tusschen Loosdrecht en Kortenhoef seihen te vorderen. De onderhandelingen, hiezover met de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland aangeknoopt, zijn met goed gevolg voortgezet, en was men voorloopig overeengekomen, dat de gemeldede zoude worden opgenaakt en met schoeiingwerk voorzien, voor rekening van de Loosdrechtsche polders onder het genot eener subsidie, vooreen derde door het Rijk daaraan toegezegd, en van f2.000 door ieder der betrokken provinciën; terwijl het onderhoud dan ten laste zoude komen van Kortenhoef, welke bij dat werk het hoogste belang heeft. Seder echter heeft zich bij de ambtenaren van den waterstaat het denkbeeld voorgedaan, of het niet verkieslijk zoude wezen, de gedachte voor-

zoning, in plaatse van met een houten beschouwing, met rijs- en pakwerk te doen geschieden, waardoor de kosten, wel is waar, zouden vermeerderen, doch niet tot die hoogte om deswege van het werk af te zien. Het Gouvernement heeft in dat gevoelen gedeeld, en wij zijn met de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland mede tot dat plan toegetreden, onder aanbod van de toegezegde subsidie, naar gelang van de verhoogde kosten, te vermeerderen. Het bestuur der Loosdrechtsche polders heeft zich ingeslechts bereid verklaard, om al de kosten, ook de verhoogde, voor zijne rekening te nemen, mits die van Kortenhoef zich stellig voor het onderhoud verbinden. Van deze laatste hebben wij de verzekering nopens het onderhoud van hunne zijde nog niet ontvangen; maar wij vleijen ons, dat de pogingen, daartoe aan de zijde van de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland aangewend; met een goed gevolg zullen worden bekroond, als wanneer de zaak spoedig haar beslag zal kunnen verkrijgen, en de voorsz. werken nog dit jaar worden aangevangen en ten einde gebracht; hebbende wij, ter bespoediging der zake en met overleg van de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, het bestek en de berekening der kosten naar het nieuwe plan aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken ingezonden.

Aangaande de gebrekkige waterlozing van de landen op den IJssel, zoowel onder Zuid-Holland als meer opwaarts onder deze provincie, door de toenemende ondiepten en versmalling dier rivier, hebben wij onze correspondentie met de Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland voortgezet, en zijn er met de betrokken polderbesturen onderhandelingen geopend, nopens de bijdragen van hunne twee in de kosten, welke een eventuele uitdijping en verbredening dezer rivier op haren vorigen stand zou kunnen hebben.

Sedert eenigen tijd hebben er onderhandelingen plaats gegrepen tusschen de polderbesturen van Breukelerveen, Tienhoven en de Weerkampen van Loosdrecht en de verdere daarbij belanghebbende besturen, met betrekking tot de doorzetting van het Tienhovensche kanaal van het zoogenoemde rood pannenhuus noord-oostwaarts tot aan den nieuwen weg, over een lengte van 1,870 ellen, welke verlenging door Z. M. is geautoriseerd, onder bepaling, dat de aanbesteding van dat werk niet zoude plaats hebben dan met overleg van het departement van Binnenlandse zaken. De voornoemde onderhandelingen zijn daarvan het gevolg, en hebben hoofdzakelijk de strekking tot het beramen van maatregelen van verzekering, tegen alle schaden en verhinderingen, welke de landen in de Tienhovensche en Breukelerveensche polders, mitsgaders de Weerkampen van Loosdrecht, zouden kunnen ondervinden bij het ontvangen van water van de hooger gelegen landen langs dit kanaal; mitsgaders om voor te komen, dat, bij den afvoer op eenmaal van grooteren toevloed van water, de rivier de Vecht, waarop het gemelde kanaal uitwaterd, niet te hoog worde opgevoerd, en eindelijk tot het aangaan van billijke schikkingen met opzigt tot de kosten van deze vaart, welke met de daarmede in verband staande kade voor rekening der provincie en van de gemelde polders is aangelegd, en door laatstgemelde voor het geheel moet onderhouden worden.

Onder de zaken ter vergadering in Juli 1837 behandeld, heeft mede tot een voornaam punt van overweging gediend het voorstel en memorie van toelichting van het collegie van Dijkgraaf en hoog-heemraden van den Lekdijk Bovendams, tot wijziging van den grondslag, waarop bij dat collegie de heffing der dijklasten berust, namelijk, van voortaan de repartitie en heffing dier lasten, ingevolge de primitive instelling te doen plaats hebben bunders bunders gelijk in de gemeenten, welke tot ressort van den Lekdijk Bovendams behooren, en alzoo volgens de uitkomsten van de kadastrale meting. UED. Gr. Achtb. hebben destijds begrepen, dat, hoezeer het gemelde voorstel vele wenschelijke punten bevatte, daaromtrent echter geene dadelijke beschikking kon worden genomen, naar die zaak aan de beoordeeling van hoogere autoriteit behoorde onderworpen te worden; en zijn wij dien ten gevolge gemagtigd, om de gedachte stukken met en benevens het rapport, door de commissie uitgebracht, aan den minister van Binnenlandse zaken in te zenden, ten einde Z. Exc. in de gelegenheid te stellen en te verzoeken, om, daartoe termen vindende, zoodanige voorstellen aan Z. M. te doen, als Zijn Hg. Ed. Gest. in het belang der zake raadzaam en dienstig zoude oordeelen.

Wij hebben ons van dit verzoek gekweten, en het gevolg daarvan i geweest, dat Z. M. heeft gelieven te bepalen, dat het collegie van den Lekdijk Bovendams de leeggers der omslagen van het Lekdijkgeld zal herzien, en daarop brengen alle binnen den ring gelegen en in staat van cultuur bevondene landen met derzelver wezelijke grootte, volgens de kadastrale meting; en deze alzoo geformeerde leeggers zal houden voor de grondslag van de omslagen bundersgewijze van het Lekdijkgeld, zoo tusschen de gemeenten als de landen, onder zoodanige uitzondering alhier als vroeger verkregen rechten dit zouden kunnen medebrengen. Van dez beschikking des Konings hebben wij kennis gegeven aan het collegie van den Lekdijk Bovendams, en houdt men zich thans bij hetzelfde onledig, om het gedachte werk tot stand te brengen.

In den loop van het verstreken tijdvak zijn door ons aan Z. M. ter goedkeuring aangeboden, en door hoogstdezelfden geapprobeerde:

Eene amptiatie der ordonantie op de schouwen der rivier de Eem, van 6 Juli 1837;

Een nieuw schouw-reglement voor den polder Benschop;

Een gelijk voor den buitenweytschen polder onder Westbroek; en

Eene amptiatie op dat over den Bunschoterweg.

Het heeft Z. M. beaangd, tot Hoofd-Ingenieur van den waterstaat in deze provincie te benoemen den heer S. Thierens, vroeger als zoodanig werkzaam in de provincie Zeeland, in plaats van den heer J. A. Blanken overleden.

's GRATENHAGE 18 Juli. Heden is de drie en twintigste vergadering van de synode der Nederlandsche hervormde kerk op de gewone wijze gesloten.

Over de afgeloopen maand Juni zijn door het kanaal van Voorne gepasseerd 245 zeeschepen, zijnde 129 te Hellevoetsluis ingekomen en 10 uitgevaren. Het getal der zeeschepen, die in de eerste zes maanden van dit jaar door dat kanaal zijn ingekomen en vertrokken, bedraagt te zamen 907 bodems.

Uit de thans reeds door ons medegedeelde of verder mede te deele verslagen, die in de laatstgehouden vergaderingen der provinciale state wegens den toestand der onderscheidene Noord-Nederlandsche provinciën zij gedaan, ontleenen wij de navolgende opgave van derzeiver bevolking:

	op 1 ^o Januarij 1837.	op 1 ^o Januarij 1838.
Noord-Brabant	336,124 zielen.	359,503 zielen.
Gelderland	328,495 "	331,719 "
Holland (Noordelijk gedeelte)	410,594 "	411,437 "
Holland (Zuidelijk gedeelte)	500,161 "	505,116 "
Zeeland	142,615 "	144,137 "
Utrecht	137,651 "	139,041 "
Vriesland	223,646 "	226,446 "
Overijssel	190,229 "	192,340 "
Groningen	170,691 "	172,454 "
Drenthe	69,319 "	70,146 "

Te zamen 2,529,728 zielen. 2,552,339 zielen.

Hieruit blijkt, dat gedurende het afgelopen jaar 1837 de bevolking der genoemde gewesten met 22,621 zielen is vermeerderd. Gedurende het jaar 1836 had die vermeerdering 28,082 zielen bedragen.

ROTTERDAM 18 Juli. Heden namiddag had alhier eene van die menschelevende en stoutmoedige daden plaats, welke wel waardig zijn bekend gemaakt te worden. Drie jongens van omtrent 12 à 13 jaren oud, in de Vest bij de binnenwegelschebrug zwemmende, werd een hunner plotseling vermits. Op het geroep der overigen snelden dadelijk eenige menschevrienden ter hulp, zonder echter de juiste plek te weten alwaar de drenkeling lag, waarop Jan Blacquièr, zeilmaker, het moedig besluit nam, dadelijk, geheel gekleed, van den kant te duikelen, en, na tweemaal vergeefsche pogingen aangewend te hebben, ten derdemaal die met dat gelukkig gevolg bekroond zag, dat hij, schoon zelf zeer afgemat, met den drenkeling te voorschijn kwam, die met dadelijke en gepaste hulp wederom in het leven terug gebracht werd.

Gedurende het tweede kwartaal van 1838 zijn vijfthonderd acht en zeventig geladen schepen, tweehonderd twee en vijftig stoombooten met goederen daaronder gerekend, op den Rijn bij Dusseldorf aangekomen en van daar afgevaren. Door de Nederlandsche stoombooten zijn, gedurende deze drie maanden, twee en veertigduizend, zeshonderd zes en zeventig centenars, alzoo drie en twintigduizend, vierhonderd een en dertig centenars meer dan gedurende dezelfde drie maanden van het vorig jaar, aangevoerd.

GRONINGEN 16 Juli. Blijkens het dezer dagen in het licht verschenen Programma van de Nederlandsche Maatschappij ter bevordering der Nijverheid, zijn door die Maatschappij onlangs weder aan twee stadgenooten zilveren medailles toegewezen, als: aan den heer Jan Oomkens, op zijne ingezonden proeven van verbeterde Congreve'sche drukken, en aan H. Veger, op het ingezonden Model en de beschrijving van een dubbele zeef, om koelbad in eens van alle vuiligheid te zuiveren. Personen, welke leden der Maatschappij willen worden, of door hen gedane nieuwe ontdekkingen of nieuw uitgevonden of verbeterde werktuigen bij dezelve willen inzien, en daarop belooningen of aanmoedigen te ontvangen, kunnen zich deswege verzoeken bij een der Bestuurders van het Groninger Departement der Maatschappij, zijnde de heeren prof. Th. van Swinderen, prof. H. C. van Hall en J. Cardinaal.

In de Groninger Courant leest men het volgende: Volgens ontvangen partikuliere berichten, is Zaterdag morgen, den 14 dezer, ten gevolge van een vreeselijk onweder, een schrikkelijke brand ontstaan in het dorp Wahn, amt Sögel, Koningrijk Hannover, waardoor 40 woonhuizen en 20 schuren in de asch zijn gelegd. Eenige hier thans aanwezige timmerlieden en metselaren, te Wahn te huis behorende, zijn opgeroepen, om spoedig huiswaarts te keeren, ten einde met den herbouw der afgebrande gebouwen te beginnen.

Wij vernemen, dat ook dienselfden morgen, te half acht, op den Ham, gemeente Aduard, eene boerenplaats, in eigendom toebehoorende aan den assessor der gemeente Aduard, H. Hamming, en thans verhuurd aan L. J. de Groot en J. B. Beukema, door den bliksem is getroffen, waardoor het middelhuis, de melkkamer, de boerenschuur, benevens een hut zijn afgebrand, zijnde het voorste gedeelte van de behuizing, hetwelk mede reeds vuur gevat had, door toegesnelde hulp behouden gebleven. Eene melkkoe, twee varkens, een dorschblok, een windmolen, drie ploegen en eenige andere boerengereedschappen, alsmede ongeveer 1,200 dakschoven en eenige voeren stroo, benevens eenige klederen van de bewoners, zijn daarbij verbrand. De boerenplaats was in eene brandkas verzekerd voor eene som van tweeduizend achthonderd guldens.

LUXEMBURG 14 Juli. Het Journal de Luxembourg, melding makende van de luidruchtige vertooningen van allerlei aard, waarmede de voorstanders der bestaande orde van zaken in België de bevolkingen tegen de uitvoering der 24 artikelen trachten op te winden, zegt onder anderen, dat de geschiedenis maar al te zeer bewijst, dat zoodanige uiterlijkheden weinig of niets betekenen, en dat in alle gewichtige omstandigheden de noodwendige loop der dingen nimmer door zoodanige protesten en anderszins is gestuit geworden, maar dat, in spijt van alle hoogdravende en schoonklinkende betingingen, steeds de gebeurtenissen hare geregelde oplossing erlangd hebben. Genoemd blad gelooft dan ook, dat al de pogingen der Belgische patriotten eene naderende eindschikking niet zullen kunnen in den weg staan.

De Echo de Luxembourg, een revolutionair gestemd blaadje, dat te Arlon uitgegeven wordt, beehelst thans het volgende: Wij vernemen uit Brussel, dat er, ten gevolge van verscheidene bijeenkomsten van de ijverigste patriotten, tot het onderteekenen van een geschrift besloten is, strekkende tot het aangaan der verbintenis, om zich dadelijk tot een genootschap te vormen, indien de omstandigheden het gebruik maken van dezen maatregel roepen noodzakelijk maken. Maar men wil zich niet aan het verwijt blootstellen van vijandig jegens de regering te schijnen, zoo lang deze met het bewandelen van den goeden weg voortgaat. Dien ten gevolge wordt de vereeniging der patriotten zonder uiterlijke vertooning, onder de leiding van vier senatoren en leden van de kamer der vertegenwoordigers, die in staatkundige denkwijze met den heer Dumortier overeenstemmen, geregeld. Er is voor de briefwisseling met de provinciën een agentschap van drie leden benoemd.

ENGELAND.

LONDEN 16 Juli. Zaterdag 11. heeft het Huis der Gemeenten eene ochtendzitting gehouden, waarin de bill van de Indische stoomboot-compagnie

zoek te doen, en, in het vertrek der oude vrouw gekomen, zagen zij de rook uit het ligchaam van deze opgaan, hetwelk door een inwendig vuur scheen verteerd te worden.

Het ligchaam was zoo zwart als steenkool, en eene dikke damp drong e aan alle kanten uit. Men bevond weldra, dat er geen leven meer in was en, hoewel men geene vlam ontwaarde, viel het echter mooselijk den brand te stuiten.

Toen het lijk vervolgens in de kist werd gelegd, viel het vleesch klappen er af. Het jonge meisje had, gedurende de verbranding, niet gevoeld, haar slaap was niet eens gestoord geworden; de lakens en de verdere beddengoed vertoonden geene andere sporen van vuur, dan zwart strepen, door den rook te weeg gebracht; volgens het, door de omstandigheden nog nader gewaarborgde, getuigenis der lieden, die het ongeval ontdekten hadden, was er niets in het vertrek gevonden, hetwelk oorzaak van eene uitwendig aangekomen verbranding konde zijn. Daarentegen had men opgemerkt, dat de oude vrouw, gedurende de laatste dagen, meer dan anders hare zucht naar sterken drank hot gevierd had.

Dit geval bevestigt hetgeen zich reeds bij andere gelegenheden had voorgedaan, namelijk, dat deze soort van verbranding zich niet aan andere lichamen in de nabijheid mededeelt, terwijl het tegendeel plaats heeft bij alle eigenlijke, en door uitwendige oorzaken onderhouden verbranding, gelijk ook bij de massa's steenkolen. looi enz., die door broeiing of op eenige andere wijze al tot zichzelf ontbranden, en hun vuur aan alles, waarmede het in aanraking komt, mededeelen, terwijl in het evengemelde geval zelfs de ligt brandbare lijnwaden, die het ligchaam der oude vrouw bedekten, niet in het minst beschadigd zijn geworden. Er zijn echter uitzonderingen op dezen regel, blijkens het voldoende verhaal, hetwelk door den heer Wood, in het magazijn der Methodisten, geleverd is.

De heer O'NEIL, directeur van het liefdadigheids-geslacht te Limerick, werd in zekeren nacht, ten twee ure, plotselijk gewekt door iemand, die geheel verschrikt, hem naar zijne kamer voerde. welke juist gelegen was onder die, bewoond door mistress PACOCK, eene vrouw van zestig jaren, welke sedert lang een onmatig gebruik van sterken drank maakte. Zoodra de deur geopend was, zag hij, midden in het vertrek, een op den grond uitgestrekt dood ligchaam, geheel in brand en zoo rood als

gloeiend ijzer, hetwelk door de zoldering scheen gevallen te zijn, aan welken zich dan ook vuur vertoonde. En inderdaad werd hij, bij nader onderzoek, eene in het rond brandende opening in de zoldering gewaar, groot genoeg, om een lijk door te laten, en eene vrije gemeenschap met de kamer boven de zijne daar te stellen. Hij begeeft zich naar boven en ontdekt ook daar een brandende opening, waardoor het lijk gevallen was. Het vuur gebluscht hebbende, trachtte hij de oorzaak der doorbranding te ontdekken, doch vruchteloos. Er bevond zich in de kamer noch licht, noch kandelaar, aan den haard waren slechts weinige, met asch bedekte, gloeiende steenkolen. Men onderzocht de kamer naauwkeurig, en overtuigde zich, dat de brand zich in geen ander gedeelte van het vertrek geopenbaard had. Daarentegen vond men zeer nabij de opening eene teenen mand en eene kleine houten doos, welke geheel van de werking des vuurs waren bevrijd gebleven.

Wij willen nog een ander, niet minder belangrijk, voorbeeld van denzelfden aard bijbrengen. ANNE NELIS, de vrouw van eenen koopman in wijn en porterbier, te Dublin, was zeer aan het gebruik van sterken drank verslaafd. Toen op eenen avond haar man eerst na middernacht was te huis gekomen, geraakte zij met hem in eenen hevigen twist; heiden waren volagen dronken. De heer NELIS koos eindelijk de partij van naar bed te gaao, en noodigde zijne vrouw, om hem naar de slaapkamer, die zich op de eerste verdieping bevond, te volgen.

Zij weigerde echter stellig, waarop hij het licht nam, zijne vrouw toevoegende, dat, indien zij later wilde boven komen, zij haar gevoel tot gids moest nemen.

Den volgenden morgen opende de dienstbode de luiken der benedenkamer, waar 's nachts de twist was voorgevallen. Zoodra de kamer verlicht was, werd de meid een vreemd voorwerp gewaar in den armstoel, van welken mev. NELIS gewoonlijk gebruik maakte. Zij hield dit verschijnsel aanvaardig voor eene aardigheid van de zijde der dochter des huizes, die op dat oogenblik in de kamer trad, doch bij nader onderzoek herkende zij in het gedrochtelijke voorwerp, met schrik, de overblijfselen van hare meesteresse, die zich in den volgenden toestand bevond.

Mevr. NELIS zat in den armstoel, op eenigen afstand van den haard, waar geen enkel overblijfsel van vuur gevonden werd; haar hoofd rustte

voor de derde maal is geloozen en doorgestaan; ook een aantal andere bills zijn bij die gelegenheid behandeld.

Van St. John (New-Branswick) zijn dagbladen tot den 16 der vorige maand ontvangen. Een schip, beladen met steenkolen uit de koloniën aan de Salm-rivier, is van daar naar Boston vertrokken; dit is de eerste reis, dat dit artikel van hier naar een vreemde haven wordt vervoerd. Uit gebrek aan metselsteenen, stond de opbouw van huizen in verschillende gedeelten der stad stil.

Naar men zegt zou het drukken enz. van het No. van het dagblad the Sun, bij gelegenheid der krooning van H. M. de Koningin uitgegeven, meer dan f 1,430,000 gekost hebben. Aan de geabonneerden zijn van dat No. gratis exemplaren uitgereikt.

D U I T S C H L A N D.

WIESBADEN 13 Juli. Gisteren kwam Z. K. H. prins Wilhelm van Pruisen van Coblenz, en laat in den nacht Z. K. H. de prins van Oranje, met derzeiver gevolg, alhier aan, en stapten in het hôtel de vier Jaargetijden af; heden zijn de beide prinsen op een diner verzocht bij de hertogin van Nassau, hetwelk op Hoogstderzeiver Jagtslot, in het gebergte, zal gegeven worden.

Het Frankfurter Journaal spreekt het door de Munch. Pol. Zeitung van den Neder-Rijn, dd. 1 Juli H., omtrent de Keulse aangelegenheden medegedeelde stellig tegen; gezegde Zeitung wilde, dat de viscaris-generaal Dr. Hugen belast was, de Pauselijke breve, bij welke hij in zijnen post besteld wordt, binnen acht dagen na de ontvangst bekend te maken, op straffe van excommunicatie. Te gelijk werd in dat berigt de hoop te kennen gegeven, dat de aartsbisschop, ten gevolge van het verzoek des kapittels aan Z. M. den Koning van Pruisen, ondersteund door Z. H., weder op zijnen vroegeren zetel zou worden hersteld.

Een berigt uit Berlijn, in den Hamburger Correspondent medegedeeld, houdt in, dat een gedeelte van het in Polen staande Russische leger dagelijks het bevel verwacht, om naar de omstreken van Zamosc en Wladimierz te marcheren, ter vervanging van andere afdeelingen, welke van Nowgorod naar Staro-Konstantinowo en Kaminiecz moeten trekken. Ook zonde zich bij Odessa een legerkorps onder het opperbevel van den graaf Woronzow verzamelen. Natuurlijk worden ook deze bewegingen in verband gebracht met de verschillende tijdingen uit het Oosten, die aldaar eerlang gewichtige gebeurtenissen voorspellen, maar waarin voortdurend de grootste tegenstrijdigheid en duisterheid heerscht.

F R A N K R I J K.

PARIS 17 Juli. De gewone Parijsche correspondentie deelt het volgende mede: «Op het oogenblik, dat wij schrijven, is het Théâtre du Vaudeville eene proef der vlammen.» Deze brand schijnt eerst des morgens ten 3 ure bespeurd te zijn geworden, en schroomelijke verwoestingen te hebben aangerigt. Bij het afzenden van het berigt, spreiden de vlammen zich met verdubbelde woede overal uit; van alle kanten worden brandspuiten aangevoerd, en terwijl de muren onder een verbaasend gedruisch instorten, worden de noodige maatregelen genomen om de belendende huizen te beveiligen. De oorzaak van deze ramp is tot dus verre niet bekend.

De Fransche ministerieel bladen berichten thans, dat de hertog van Nemours, dadelijk na zijne terugkomst uit Londen, het opperbevel op zich zal nemen over eene afdeeling ruitertij, die in het Noord-Oosten van Frankrijk, nabij Luneville, bijcentrekt. Dat korps zal uit 8 eskadrons lanskiers, 8 eskadrons dragonders, 16 eskadrons kurassiers en 2 batterijen rijdende artillerie, een detachement veldtrain en een detachement artillerie bestaan. Die gezamenlijke magt zal in vier brigades, ieder van 8 eskadrons ruitertij, verdeeld zijn, over elke waarvan een generaal-majoor het bevel zal voeren. Naar men wil, zou deze krijgsmagt bestemd zijn, om, ingeval van onrustige bewegingen, eene geregelde uitvoering der eindschikking in België te verzekeren.

De indirecte belastingen hebben in Frankrijk, gedurende de zes eerste maanden van 1838, 309,842,000 francs opgebracht, hetgeen 11,639,000 francs meer bedraagt, dan de opbrengst derzelfde belastingen over het eerste halfjaar van 1837.

Zesduizend man worden naar het kamp van St. Omer gerigt. Vier duizend dezer zullen worden gekampeerd en 2,000 in de stad gehuisvest. Deze troepen zullen worden zamengesteld uit het 12de regement ligte infanterie en de 43, 60 en 67ste van linie. In September zal artillerie en kavallerie naar dat kamp gezonden worden, en dan zal de hertog van Orleans het bevel overnemen. Deze bijeenbrekking van troepen schijnt alleen als een gewone jaarlijksche maatregel te moeten beschouwd worden.

S P A N J E.

MADRID 9 Juli. De Afgewaardigden nemen de gelegenheid waar, om met de konvoijen, die van hier naar de provinciën trekken, mede te reizen, en wanneer de werkzaamheden van de Senaat zullen zijn afgeloopen, gelooft men, dat slechts een gering getal leden bij de sluiting der zittingen zal aanwezig zijn. De minister van Oorlog heeft den generaal Narvaez tot bevelhebber-generaal van de provinciën La Mancha en Toledo benoemd. In deze kwaliteit zal hij onmiddellijk in correspondentie treden met het Ministerie, in plaats van zijne dépêches aan den kapitein-generaal van Madrid over te zenden; daardoor zal de dienst geregelder en spoediger gaan. Tello is tot militair bevelhebber van de Baskische provinciën benoemd.

De generaal Marotte heeft bij eene algemeene order uitgevaardigd, dat alle de Guerillas van de vier provinciën zich bij de georganiseerde bataljons moesten vereenigen ten gevolge van eenige genomen maatregelen van dien zelfden generaal, zijne eenige familiën genoodzaakt geworden om Estella te verlaten.

Men schrijft uit Cordova, dd. 30, dat de Carlisten van Oreyita en Palikos zich tusschen Banos en Baelen hebben vertoond; het gerucht verspreidt zich, dat zij zelfs binnen deze steden waren gerukt.

Cabrera heeft bevel gegeven om de forten te Morella, Aliagra en Cantavieja te versterken; voorts heeft hij aldaar twee geweerfabrieken laten oprigten.

De generaal San Miguel heeft zich met de divisie van Nogues te Munerva

op de rechterhand, die wederom tegen den muur rustte. De romp van haar ligchaam was verkoold, even als dat gedeelte der kleedren, waarmede dezelve bedekt was, doch het hoofd, de dijen, beenen enz., benevens de kleedren, welke deze gedeelten bedekten, waren geheel van de werking van het vuur bevrijd gebleven. De rug en zitting van den stoel hadden niets geleden, doch de leuning waren aan de binnenzijden zwart geworden, voornamelijk naar onmiddellijke aanraking met het ligchaam had plaats gehad. Andere zich in de nabijheid bevindende voorwerpen waren door den brand niet aangetast; de kamer was opgevuld met eenen stinkenden en zeer doordringenden reuk, welke eerst na verloop van eenige dagen geheel week. Mevr. N. was omtrent 45 jaren oud, klein van gestalte en buitengemeen vet.

In de meeste gevallen van zelfverbranding zijn of worden de daardoor getroffen personen dood gevonden, van daar de onmogelijkheid om narigten in te winnen omtrent de verschijnselen, welke hun treurig uiteinde zijn voorafgegaan. Enkele lijdens hebben echter nog lang genoeg geleefd, om eenige weinige, hoerzoo dan onvolledige berichten nopens hunne onderinding mede te deelen; het volgende geval biedt een voorbeeld daarvan aan.

Een boer in het graafschap Fife (Schotland) stond voor het vuur in zijne keuken zich te warmen, toen zijn ligchaam eensklaps in brand vloog, en, naar gelang men pogingen deed den brand te blussen, blaauwer vonken van zich gaf, zoo als men er waarneemt bij eenen ontstoken zavelstok; weldra was het ligchaam geheel verkoold, doch alvorens den geest te geven, verklaarde de ongelukkige, dat hij, op zekeren afstand van het vuur verwijderd, eensklaps eene brandende hitte in de maag gevoeld had, en, na verloop van nageroeg eene minuut, met schrik ontwaarde, dat zijne beenen en armen door de naar buiten dringende vlammen verteerd werden. Deze man was een hartstogtelijk beminnar van sterken drank; hij was doorgaans in eenen staat van dronkenschap, en er ging niet één week voorbij, waarin hij niet uit aardigheid (gelijk hij liet plagt te noemen) eene halve flesch in één teug ledigde.

(Het vervolg hierna.)

100

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 18 Julij.

HUIDEN. Heden zijn afgegaan 5,000 stuks Californie en 800 drooge Montevideo, tot diverse prijzen.

THEE. Een twintigtal kisten Tonkay zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

ROTTERDAM, 18 Julij.

TABAK. Het schip de *Vrede*, van Baltimore, laadt van New-York, gisteren hier binnen, brengt 363 vaten Maryland Tabak, voor de heeren Hoffman en Dorrepaal, aan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

SCHIEDAM, 18 Julij.

Door den verkoop van een partij gedroogde Rogge, te Rotterdam en Delft, te leveren tot f 6 per last lager, en wel 142½ & nieuwe Riga tot f 180, waren hoofters van enkele partijen in het water genoodzaakt te volgen, en is alhier ook 141½ & nieuwe Riga tot f 180, 139½ & jarige dito tot f 170, verkocht. Daar echter tot deze verlagende vele koopers opkwamen en de meeste hoofters terughiielden, bedong men spoedig weder hooger, en werd 141½ & nieuwe Riga tot f 181, vervolgens tot f 182, en later tot f 185 gedaan. Ongedroogde Rogge vindt weinig koopers, en werd alleen bij afdeling onderstaande prijzen besteed: 144½ & Maas f 173, 175, 142½ & Groninger f 168, 170 naar kwaliteit. Gedroogde Garst weinig ter veul en vorige prijzen bedongen: 127½ & nieuwe Koersche f 170, 171; 134½ & jarige Arendsburger f 169; een partijje 128½ & Oldammer winter is tot f 120 verkocht.

Moutwijn is weder van f 17½ op f 18 per vat gerezen, en tot dezen verhoogden prijs was heden veel handel.

Jenever, Amsterdamse proef f 21½ à f 21½ per vat, zonder fust.

Kunsten en Wetenschappen.

BOEKBESCHOUWING.

DE DOODSTRAF, uit een Godsdienspunt oopgevoerd. Te Amsterdam, bij H. J. POELDER, 1838.

Met dit stukje zijn de *Eenige woorden over de doodstraf* compleet; en wij danken den geëerden schrijver, dat hij zich de moeite gegeven heeft, ons ook dit, eerst achtergehouden, nu mede te willen deelen.

Eene korte voorrede wordt door den schrijver voorop gezonden, voornamelijk, gelijk hij zelf zegt, om eenige woorden te rigten aan den schrijver van *Mijn gedachten bij het lezen der Eenige woorden over de doodstraf*; en dat wel over de beschuldiging, hem ten laste gelegd, dat er in zijn werkje vergeefs naar een *surrogaat* gezocht wordt. Hij meent, dat het met den aard der zaak geenszins overeenkomt, om bij de beschouwing der doodstraf iets anders in de plaats derzelve te vorderen. Wij moeten erkennen, het hierin met den schrijver geheel oneens te zijn. Alles, wat naar ons oordeel nadeelig is, te willen vernietigen, en niet te doen vervangen door iets anders, iets beters, is onberaden; *omnis mutatio habet periculum*, gelijk het spreekwoord zegt. Ik bekken, dat het zeer verdienstelijk is aanwijzing te doen van het nadeelige, maar acht het nog oneindig verdienstelijker tevens middelbaar aan de hand te geven, om hetzelfde te verbeteren. En vooral in een zaak van dat belang, als een straf is; een straf, die het maximum in alle wetboeken is; een straf, die de bezoldiging is der zwaarste misdrijven; misdrijven, die het leven der menschen bedreigen; misdrijven, geheel onbestaanbaar met het doel, dat een welgeoordeelde staat zich moet voorstellen. Hoe onmenselijk, met een pennestreek een straf te willen doorhalen gelijk deze, en niets in de plaats te stellen. Mag men dan, uit een verkeerde en te ver getrokken menschenliefde jegens een onverlaat, het leven der onschuld in de waagschaal stellen, en ongestraft aan de woede van booswichten prijs geven; kunne hoop op straffeelooze versterken en hierdoor een vloed van gruweldaden nitlokken? Weet men dan niet, dat toch immer de hoop, om de straf te ontgaan, den misdadiger bij is; en zal men die dan nog voedsel geven? De doodstraf, wij houden het vol, te willen afschaffen, en geen andere, even doelmattig, te substitueren, is een moord, die de staat aan zijne burgers doet. Wat moet ieder individu nader aan het hart gaan, dan zorg voor algemeene veiligheid? En dan roept men nog: Weg met de doodstraf! Het doet ons dus leed, een *surrogaat* van dat belang vergelijken te zien bij chicorei of hoefblad. Dan genoeg over de voorrede: nu iets over het stukje zelf.

De redenen, waarom de schrijver meent, dat de doodstraf strijdt met de Christelijke leer, komen hoofdzakelijk hier op neder: 1° dewijl de menschen over het leven hunner medemenschen niet beschikken mogen; 2° dat de regters geene plaatsvervangers zijn der Voorzienigheid, om in die betrekking gerechtigheid uit te oefenen.

Wat het eerste aangaat, zoo zijn wij er verre af, een arbitraire beschikking van den nietigen sterveling over het leven van zijnen medemensch goed te keuren, of dezelve met de leer van het Evangelie overeen te brengen. Ik ga verder: dit zoude evenmin gestrookt hebben met de leer van Mozes, die men thans geheel verwerpt en uitkijft als een wrede leer, het Christendom onwaardig; en echter, wie durft loochenen, dat de Christelijke godsdiensgrond is op de wet van Mozes en de profeten? Maar of nu de ter doodbrenging van eenen moordenaar, die zijnen medemensch dat ontnemen heeft, wat hem zelfs boven alles hier dierbaar is en naar Gods wil zijn moet, een willekeurige beschikking over het leven is, daaraan twifelen, dat ontkennen wij. Neen, de redelijke mensch moet weten, dat hij, die een ander het aanzijn misgunt, tegen natuurlijke handelen, en onwaardig is de aarde met zijne voeten te betreden. — Dan wij geven het den geëerden schrijver eens toe, dat den mensch die vrijheid niet toekomt: maar dan zal hij ons niet kunnen tegenspreken, dat iedere oorlog ongelukkig ongeoorloofd, onbestaanbaar is. Hoevele woorden er dan niet ter slagting geluid? Maar, zal hij mij tegenwerpen, dan is het de zelfverdediging, en die is een ieder geoorloofd, waar de nood het vordert. Ik stem hem dit gaarne toe, dan nog eene vraag: een eeuwigdijgend vorst, die zijn Rijk allengs tracht te vergroten, en geheele legers dit met den dood doet bekoopen, wat doet zulk een? en dat ter bevrediging van zijne ijdele roemzucht! En dit laat men nogthans toe, zonder eene klacht te doen hooren; maar eenen menschenmoord der maatschappij te ontnemen, dat, zegt men, doet het Christelijk gevoel pijn aan, dat is onverantwoordelijk.

Wat het tweede betreft, zoo kunnen wij volstrekt niet met den schrijver instemmen. Wij aarzelen niet, in een zeker opzigt den regter een plaatsvervanger der Voorzienigheid te noemen. Of zijn de gezegden van Paulus weder alleen betrekkelijk op de Romeinen, als hij zegt H. 13. daar is geene magt dan van God; zij zijn van God geordonneerd; zij is Gods dienaar?

Dan, als men den wereldlijken regter als zoodanig niet in de doodstraf beschouwt, waartoe, hema dan geëerbiedigt in zijne magt om te kerkerep, en andere straffen op te leggen?

De schrijver beroept zich op het Christendom, en *hactenus bene*; maar wij vragen, wij hetzelve kennen? Waaruit beter dan uit den bijbel? En toch, *hactenus bene*, noch kan een bewijs voor de doodstraf uit denzelve gehaald worden. Het Oude Verbond hoe stellig ook in uitspraken, wordt geheel verwerpen. Mozes wetgeving is het Christendom onwaardig! Hoe geheel anders *hactenus bene* de Verlosser zelf over! En nu het N. T.; ook hierin vindt men, gelijk hij beweert, geen bewijs, om die straf te billijken. Hij verwerpt Rom. XIII. 4, door te zeggen, dat daar bedoeld wordt op de betuigeling van een gewapend verzet tegen de overheid; dan op welk eene soort van misdrijf de Apostel doelt? doet hier weinig ter zake, daar allen over de straf gehandeld moet worden, die Paulus in den ruinsten zin schijnt te nemen, door de uitdrukking *zwaard*, zinspelende ook op de *delicta afflictiva*. Even zoo keurt hij Openb. XIII. 10 af. Dit is eene voorspelling: dit argument was dadelijk den schrijver onder het bereik, daar dit boek grootendeels prophetien bevat. Grootendeels zeg ik, want wie, die het ooit gelezen heeft, weet niet, dat het meer bevat? Misschien heeft de toekomstende tijd van het werkwoord *zijn* den schrijver in dit zijn gevoelen versterkt. Maar dan zouden alle wetboeken prophetien zijn. Bovendien, gesteld het is eene prophetie; ontleent dit dan iets van de stellige waarde of zekerheid der textwoorden?

De schrijver beroept zich ook op den Stichter van het Christendom; wij doen het ongelijks, maar wijzen dan tevens op zijn gezegde; Matth. 26: 52-6.

Wij zijn het volkomen eens met den schrijver, omtrent dat, wat hij p. 15 zegt; minder echter met het slot dezer redenering op p. 16. Wij gelooven, dat de dood des zondaars, dien God niet wil, geheel iets anders

is dan de doodstraf, waarover hier nu gehandeld wordt. Die dood is de eeuwige verdoemenis, als het lot des onbekeerden; daarom staat dood tegen over bekeering, en volgt er op dat hij leve, leve in den hemel. Mij dunkt, deze zeer verschillende dingen kunnen niet tegen over elkander geplaatst of vergeleken worden.

Het komt den schrijver ook ongeoorloofd voor, dat de eene zondaar den ander den tijd der bekeering zoude mogen verkorten; ook vindt hij dat gekunstelde berouw van weinige dagen onvoldoende. Dan een misdadiger, niet een geheel verharde, maar een misdadiger, die tot nadenken komt, en in wien alle gevoel nog niet ten eenemale verdoofd, wiens geweten nog niet is toegesmeerd door het brandijzer der verstoktheid, zal, zoodra hem zijn doodvonnis is bekend gemaakt, wel in zijn binnenste gevoelen, de berinnering, dat hij dit leven verlaten moet, dat hij naar de eeuwigheid gaat. En wie heeft dan ooit den hoetvaardige hulp ontzegd, om hem in zijne voorbereiding voor dien gewichtigen stap te leiden, te besturen? Maar de schrijver weet daarenboven, dat thans nergens, gelijk weleer geschiedde, een doodvonnis overhaast wordt ten uitvoer gelegd. En ik twijfel of een levenslange kerker, of eene terug geschonken vrijheid, die den misdadiger doorgaans tot vorige, tot nog grotere wanbedrijven brengen, (getuige de geschiedenis en de dagelijksche ondervinding), hem een betere bekeeringsweg zoude zijn.

Wij voegen er nu nog slechts bij, dat het ons onbegrijpelijk voorkomt, hoe men de berooving van het leven, dat men zoo hoog waardeert, zoo heilig acht — daar het de voorbereiding is voor een beter — hoe men die misdaad, zeg ik, zoo klein acht, en voor de zwaarste straf zoekt vrij te waren. Ik geloof, dat indien men zeker wist en overtuigd ware, dat een moord zonder hoop op gratie, (tenzij daarvoor zwaarwichtige redenen zijn), door den dood gestraft wordt, het aantal doodslagen kleiner zoude zijn. Bovendien welk een denkbeeld: Hij, wien ik in dit leven tot een hinder en aanstoot ben, kan mij straffeloos mijn aanzijn benemen! En hij? Men laat hem leven, en na korter of langer jaren treedt de moordenaar de maatschappij weder in!

Neen, wij wenschen, en hiermede eindigen wij de beoordeeling van dit stukje, dat men nimmer in ons Vaderland aan de geheele afschaffing der doodstraf zal mogen denken; voor welke gedachte ieder, die zijn leven en dat zijner medemenschen lief heeft, terug beeft!

AANGEBODEN VERTALINGEN.

Op 28 Junij, door G. Portielje, te Amsterdam: *Erinnerungen aus meinem Leben*, in kleinen Bildern, von Amalia Schoppe, geb. Weise, zwei Theile. — Stories from the Old and New Testaments, on an improved plan. By the rev. Bourne Hall. — Draper. — Henry Masterton, or the adventures of a young Cavalier. By the Author of Richilieu, Darnley, etc. — Das Christenthum in Frankreich, innerhalb und ausserhalb der Kirche. Von Dr. Hermann Reuchlin.

Op 3 Julij, door G. J. A. Beyerinck, te Amsterdam: *Il primo Vice re di Napoli*, per E. C. di Belmonte. — Den 11den: *Leiden Zweier Chinesen* in London. Herausgegeben von A. von Treskow.

Op 11 Julij, door ten Brink en de Vries, te Amsterdam: *Marat, Historischer Roman*, von Amalia Schoppe, geb. Weise, in zwei Theilen. Braunschweig, 1838.

Op 12 Julij, door G. Vervloet, te 's Gravenhage: *Louise de Lignerolles*, drame en Cinq actes, du Théâtre Français. — *Le Bourgeois de Gand*, drame en Cinq actes, du Second Théâtre Français. — *Rubens zu Madrid*, Schauspiel, von Madame Birch-Pfeifer.

Op 4 Julij, door A. Tergunne, te Deventer: *Novellen*, vom Verfasser einer *Alttagsgeschichte*, aus dem Dänischen, von W. C. Christiani. — *Erzählungen* von A. T. Beer, 2 Th. — *Octavia*, Roman von Amalia Schoppe, geb. Weise, 2 Th.

Op 7 Julij, door J. Oomkens, te Groningen: *I. Die Kopfschmerzen*, ihre schnelle Linderung und gänzliche Heilung, von Dr. J. F. E. Albrecht und Dr. W. H. Winchenbach, 4te Auflage, Hamburg. — *II. Abendländische Tausend und eine Nacht* oder die schönsten Märchen und Sagen aller Europäischen Völker. Gesammelt von J. P. Lysen. Meissen. — *III. Die Alte von den Bergen*. Eine Erzählung für Kinder. 8te Auflage. Ingolstadt, 1837.

VEILINGEN. AMSTERDAM 1838.

Op 20 Julij. *Brakke Grond*, Nes. Vijf onderscheidene veilingen Thee. Op 21 Julij. *Plantage* over het Werkhuis. Diverse ongezaagde Houtwaren. Op 31 Julij. *Brakke Grond*, Nes. Eene aanzienlijke partij Java en Manilla Suiker.

OPGAVE VAN AANBESTEDINGEN EN VERPACHTINGEN.

AANBEST. Op 9 Augustus, aan het lokaal van het Gouvernement te 's Gravenhage: Het opmaken van al de rijs-, steen-, aarde- en metselwerken, behorende tot de zeeveringen, hoven en beneden Hellevoetsluis, met het onderhoud derzelve tot 1 November 1841.

Op 21 Julij, te Terneuzen: Het maken van een brug over de waterkeering voor de linkerflank van het bastion n° 8, met het leggen van den daarbij behoorenden straatweg.

Op 24 Julij, door het kerkbestuur der Hervormde gemeente van Giesouderkerk en Peursum, te Giesouderkerk, in het gemeentehuis: 1° verkoop voor afbraak van het oostwaartsche gedeelte of koor der kerk te Giesouderkerk, waaraan eene belangrijke hoeveelheid steen, lood en andere materialen zich bevindt; en 2° aanbesteding van het bouwen van een consistorie of kerkeraadskamer, met het doen van eenige herstellingen en verbeteringen aan gemelde kerk.

Op 23 Julij te 's Hage, aan het Minist. van Oorlog: De leverantie van honderd vijftig stuks *runderbeesten*, mitsgaders van nog zoo veel, als er daarenboven noodig zullen zijn, en zulks wel minder maar niet meerder dan ten getale van 50 stuks, ten behoeve der troepen, in het kamp bij Roijen.

Op 30 Julij te Breda: Het bouwen van twee gemetselde bomvrije buskruidmagazijnen, als een in bastion Mauritz en het anderen in bastion Bekal, aldaar, vervat in twee afzonderlijke bestekken.

Op 25 Julij, te Zutphen: het geheel vernieuwen van de brug met eene daarop aan te brengen rolbrug over de kapitale gracht voor de Nieuwstadspoort der vesting Zutphen.

Advertentien.

(918) Verkoop bij Geregte Geregte Gesag,

van onderscheidene EFFECTEN, welke, krachtens appointment van de Regtbank van Eersten Aanleg, alhier, zullen worden verkocht, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen, van ouds genaamd het *Oudezijds Heeren-Logement*, op Maandag den 23 Julij 1838, des Middags ten Twealf ure. De Effecten zullen ter voormelde Verkoopplaats, twee uren voor den Verkoop, kunnen worden bezigtigd, en de Notitiën Verkoopbaar zijn ten Kantore van den heer J. GOLDSMID, Deurwaarder, op den hoek van den Amstel en Kortem Zwamburgwal, N° 159, en ter verkoopplaats voormeld.

(919) E. GEBERTS, A. VAN IERSEL en verdere Make aars in het Biljet gemeld, zullen op Dinsdag 31 Julij 1838, des avonds ten 6 ure, te AMSTERDAM, in de *Keizerskroon*, in de Kalverstraat, ten overstaan van een daartoe bevoegd beambte, verkoopen: Eene partij allereerste Klasse, en goed geconserveerde RIJN WIJN, uit de Jaargangen van 1818 en 1822, waaronder het geprepareerde Merk *Geisenheimer, Rothenberger*, KABINET WIJN, benevens circa 9 Pipen MADERA WIJN, 25. Booten MALAGA WIJN, 2.200 Flesschen STEIN WIJN, in Kisten, en laatstelijk 800 Flesschen eerste Kwaliteit EXTRAIT D'ABSINTHE; breeder bij Bijlatten omschreven, liggende als bij Notitiën nader zal worden aangewezen.

(920) **STOOMPAKET-VAART** TUSSEN Rotterdam en Londen. De STOOMPAKETEN der General Steam Navigation Company, in dienst van het GENERAL POST OFFICE, te Londen; vertrekken:

van Londen: elken Woensdag en Zaterdag, des morgens ten 7 ure. van Rotterdam: Zaterdag 21 Julij, des middags ten 10 ure. Woensdag 25 Julij, des middags ten 1 ure.

Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten W. SMITH en P. A. VAN ES.

(921)

STOOMPAKET-VAART tusschen Rotterdam en Hull

De geheel nieuw gebouwde en bijzonder snelle STOOMPAKET *Sea-Horse*, Kapitein J. W. BOU groot 600 tonnen en van 250 paardenkracht, Vertrekt:

Van Rotterdam naar Hull, iederen Zaterdag morgen.

Van Hull naar Rotterdam, iederen Woensdag middag.

Dit Vaartuig beveelt zich bijzonder aan door deszelfs grootsche en snelle inrigtingen en deszelfs prompte reizen, voor Familien en Reizigers, zich naar het Noorden of Westen van Groot-Brittannië wenschen te begeven.

Van Hull is wekelijks een of meermalen gelegenheid, met Stoomboot naar de voornaamste Zeehavens van Engeland en Schotland, zoowel Passagiers als voor Goederen. De reis van Hull naar Manchester gaat in 1½, en naar Liverpool in 16 uren.

De vrachten zijn: *Eerste Kajuit* £ 2.2; *Tweede Kajuit* £ 1.1. Nadere inlichtingen bij GEO. SANDERSON & Co., te Rotterdam.

(922)

LANGUE FRANÇAISE.

Mr. G. J. DEKKER, *Professeur* (den. Kalverstraat, N° 149), *profes Compatriotes*, qu'il a encore peu d'Exemplaires du — *SPRAAKKUNDE der Spraakkunsten* (576 pag. prix f 5.50), ou *système perfectionné*, les résultats pour apprendre le Français sont si rapides et le mode d'enseignement si avantageux au développement théorique et pratique des

De Practicale uitspraak der Fransche Taal.

2me édition, prix f 1, ou *système*, par lequel on enseigne en PR Leçons: la prononciation de tous les mots, la lecture, l'orthographe, la diction, la déclamation, l'art d'écrire correctement, etc. Le débit extra-ordinaire de cet ouvrage, publié depuis 1838, a déjà nécessité une réimpression.

INSTITUTION ACADEMIQUE.

Mr. DEKKER, donne des Leçons Françaises, par la Méthode la plus pédagogique et la plus agréable. Leçons, en ville f 1.50, chez lui Cours publics f 0.50. Les Dames seront enseignées par Mlle. PARÉ, la direction du Professeur.

(923)

Duurzaamheid, Spaarzaamheid en Flugschrijver vereenigd.

PERRYAANSCH PENNEN.

BESCHREVEN DOOR VIF OCTROOIEN.

HOOFD-DEPOT: JOH. GUYKENS, TE AMSTERDAM, Kalverstraat bij de Gapersteeg, N° 215.

De voortreffelijkheid der Perryaansche Pennen, voor alle soorten schrift, is zoo algemeen erkend, dat de geachtste personen het achten, eenige verdere uitlegging daarvan te geven, en hebben zij de het Publiek de volgende lijst van de tot heden bekende soorten, benevens eenige nieuwe nummers, aan te bieden, alles tot de gewone prijzen.

Nationale Pennen N° 1, 2, 3, 4, met fijne of middelslag punten Kantoorpennen.

Fijne Kantoorpennen, Nationale Pennen N° 7 en 8, met fijne of middelslag punten.

Dubbel gepatenteerde Pen, met fijne, middelslag, breede en extra fijne punten met Veer van onderen.

Pen met zijdelingsche Veer. Pen met platte Veer.

Pen met drie punten. Pen met Veer van Gorn Elastiek.

Pen met verschuifbare Veer. Korte veerkragtige Pen met eigenaardigen Elastischen houder.

Pennen van de grootste fijnheid, voor het teekenen en opnemen van platen. Gepatenteerde Perryaansche Pennen voor de Lithographie.

De Heeren PERRY en COMP. te Londen, hun Hoofd-Depot voor de derlandten gevestigd hebbende ten huize van den Boekhandelaar GUYKENS, in de Kalverstraat bij de Gapersteeg, N° 215, te Amsterdam, bij wien dezelve in het groot en klein te bekomen zijn, en die den te daarvan voorziet, hebben dezelve tevens verkrijgbaar gesteld bij de Boek-, Papier- en Kunsthandelaars: A. Playter, M. H. Schoneker, Westerman en Zoon, te Amsterdam; Madors, te Arnhem; J. M. en van Logchem, te Haarlem; A. Bakhuizen, de Erre Thierry en Zoon, te Rotterdam; A. van Hoogstraten Jr., en Visser en Zoon, te 's Hage; M. J. Schreuder en van der Hoek, te Leiden; C. A. Fiebig en A. ten te Nijmegen; Mensing en van Westreem, Oosterde en van Gog Rotterdam; van Terveen en Zoon, Playter en van der Schroeff, te Utrecht en J. van Bentum, te Gouda.

(924) De Ondergeteekende, zijnen Handel in SCHILDER-, TEEK- en SCHRIJFBEHOEFTEN hebbende afgestaan aan den Heer HENDRIK VAN WISSELINGH, bedankt bij dezen al zijne geverde Begunstigers te Amsterdam als elders, voor de gunstige bijdragen van welwillen en vertrouwen van hen ontvangen; de vrijheid nemende zijnen Ede Opvolger in hun begunstiging aandenken aan te bevelen. Zijn Ede te beginnen van Eeden, deze zaak in hetzelfde Lokaal, in de Kalverstraat nabij de Oliefagersteeg, voor zijne rekening voortzetten, en daartevens verbinden den Handel in voorwerpen van Kunst en in Boeken. Zullende de Ondergeteekende nog, gedurende eenige maanden nader Advertentie, zijn bedrijf als Uitgever en als Kunsthandelaar met hetzelfde Huis blijven uitoefenen.

AMSTERDAM, 1 Julij 1838. J. IMMERZEEL JR.

Zich gedragende aan bovenstaande annonce, neemt de Ondergeteekende de vrijheid zijnen Handel in SCHILDER-, TEEK- en SCHRIJFBEHOEFTEN, alsmede in voorwerpen van Kunst en in BOEKEN, te die door den Heer IMMERZEEL is geëxerceerd, in de begunstiging het geëerde Publiek aan te bevelen.

AMSTERDAM, 1 Julij 1838. H. J. VAN WISSELINGH.

(925) GENEESKUNDIGE BOEKHANDEL VAN H. D. SANTBERGEN, TE AMSTERDAM.

Alom verzonden: Het Tweede Stuk van het Geneeskundig tijdschrift WENKEN en MEENINGEN omtrent GENEESKUNDIGE STAATSGEGEVENEN en ALGEMEENE GENEESKUNDE, onder medewerking van eenige Nederlandsche Geleerden verzameld en uitgegeven door J. P. HEYE, *prærend Geneesheer te Amsterdam*.

In dit Stuk komen Bijdragen voor, behalve van den Uitgever, van HH. Dr. J. VAN GEUNS, J. H. SCHELTEN, C. SMEETS, H. B. GEMAN Jr. en Chir. G. J. VAN EPEL.

Van dit Tijdschrift, dat aan eene dubbele behoefte, ten opzichte der Geneeskunde, voldoet, en onder medewerking der voornaamste Vaderlandsche Geleerden wordt uitgegeven, zullen jaarlijks, op onbepaalde tijden, stukken in het licht verschijnen tegen den prijs van f 7.

Bij bovengemelde komt mede van de pers en is alom verkrijgbaar de tweede, met een Latijnsch en Hollandsch Register vermeerderde uitgave, van Dr. C. W. HUFELAND'S

Enchiridion Medicum.

Handleiding tot de Geneeskundige Praktijk.

Erfmaking van eene vijftigjarige ondervinding. Naar de laatste Hollandsche uitgave vertaald door H. H. HAGEMAN JR., *Med. Chir. Obstetr. Doctor*, met portret van den Schrijver, op staal gegraveerd, f 10.00.

Voor de Brzitters van den eersten druk is het Latijnsch en Hollandsch Register alomtegenwoordig verkrijgbaar, alsook het Portret van den Schrijver.

GERUKT BIJ A. ZWERS.